

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos IX. — Izdan in razposlan dne 19. marcija 1884.

33.

Ukaz ministerstva za trgovino od 14. marcija 1884,

s katerim se izdaje policijski red za pomorska pristanišča.

§. 1.

Vsaka trgovska ladja ima dolžnost, če po dnevi v kako pristanišče (luko) zavozí, razpeti svojo narodno zastavo ter je ne sme zviti, dokler ní dovršen pristanskega in pomorsko-zdravstvenega urada postopek z njo.

Po noči je treba držati se dotičnih propisov o lučih, katere je imeti.

Ní dovoljeno pri vhodišči pristanskem vreči sidro (mačka), izimši slučaje kake premoči.

§. 2.

Ko ladja v kako pristanišče pride, prepovedano ji je, dokler se ji ne podelí „pratika“, — razven izimkov, ki so osnovani v zdravstvenih in colnih propisih, — vsako občenje s suho zemljo, z drugimi osebami ali ladjami.

Ako takih izimkov ní, naj se ladje voditelj (poveljnik) precej po prihodu ladje oglasi v pristanskem uradu, da izprosi „pratiko“, odnosno, da se vzprejme pomorsko-zdravstveno stanovilo (konstitut).

§. 3.

Pod „pristanskim uradom“ razumeva se v tem pravilniku pristansko oblastvo dotičnega selišča (kraja), brez ozira na posebno ime, katero bi utegnilo imeti.

§. 4.

Kadar se pomorsko-zdravstveno stanovilo vzprijemlje, dolžan je ladje voditelj predložiti vse papirje, ki jih ima ladja, ter dopovedati, kako je potoval in kaj se je med potjo v pomorskem in zdravstvenem oziru primerilo.

Razven tega naj ladje voditelj v vseh slučajih, kjer tako vele vajo odnosni propisi, sosebno red razkaznicam o blagu od 23. marcija 1881 (Drž. zak. št. 35),

razkaznico (manifest) o nakladu v svobodnih pristaniščih predloži pristanskemu uradu, v pristanih, kar jih je v colni okoliji, colnemu oblastvu, a če ni dolžan predlagati je, mora na zahtevo povedati, kakšno blago vozi.

Kadar ladja vozi stvari nevarne za ogenj, kakor smodnik (strelni prah), raznesilno tvarino, kameno olje, soliter, alkoholovite tekočine it., naj ladje voditelj, ne čaka stoprv na dotični opomin, sam ob sebi to posebej naznani.

Sploh je voditeljeva dolžnost, dati odgovor na vse, kar bi ga pristanski urad zvršujoč službo vprašal.

§. 5.

Po vzprijetem pomorsko-zdravstvenem stanovilu odkaže pristanski urad ladji sidrišče ali stojišče.

Ladje voditelj ne sme brez dovolbe pristanskega urada takega stojišča vzeti si niti premeniti.

Stojišča se ladjam, razven kjer bi se kak izimek opiral na posebne dogovore, brez razločka narodnosti odkazujejo po vrsti, kakor prihajajo ena za drugo, po svojstvu tovara in po nosilnosti ladje.

§. 6.

Nobena ladja ne sme brez dela tik brega stati, dočim druga ladja potrebuje pristajališča, da bi blago nakladala ali odkladala.

Sploh so ladje dolžne mesto, ki ga zalegajo, zapustiti, čim bi pristanski urad to zahteval.

Ladja ali ladjica (čoln) tik brega stoječa sme se samo, če pristanski urad odobri, in držeč se dotičnih colnijskih propisov (§. 39 postave za col od leta 1835) — porabiti za prodajališče na drobno ali za skladišče blaga.

§. 7.

Voditelj ladje kje v dosežaji pristanišča k bregu z vrvjo pritrjene mora dopuščati, da pristanski urad njegovi ladji drugo ladjo bokoma pridene, in da si le ta zvezo z bregom napravi prek njegove ladje.

§. 8.

Na stojiščih je treba ladjo z vrvmi pripenjati po navodu pristanskega urada.

Ladjam na četveroogelna jadra in parnicam je v pristaniščih gledé tega posebej imenovanih prepovedano, brez pomoči pristanskega privodnika (pilota), privezovati ali razvezovati ali kakor koli biti makniti se.

Ako bi kateri ladje voditelj potreboval privodnika pristanskega urada za kako pomorsko delo, dá mu se privodnik zastonj tako, da pristanski urad ne jemlje na se nikake odgovornosti za njega naredbe ali delavnost, vendar mora ladje voditelj priti po-nj z ladjico k pristanskemu uradu in takisto po dovršenem delu tje nazaj pripraviti ga.

§. 9.

Znotraj pristanišča treba je pristanski urad in njega organe poslušati v vseh rečeh, katere se odnašajo na pristansko in pomorsko-zdravstveno službo.

Ako kdo ne bi poslušal, ima pristanski urad pravico svoja ukazila mahoma sam izvesti in sicer o trošku in na nevarnost dotične ladje.

§. 10.

Ladje privezane k poplavkom (bojam) morajo od svojega vrvja toliko popustiti, kolikor zahteva jačina vetra, in o viharnem vremenu ne manj nego 30 metrov odmotano imeti.

Ní dopuščeno o viharnem vremenu pripeti se vprek ob vrv, s katero je uže druga ladja k poplavku (boji) privezana.

Ladje k kolom ali stebrom brez železnih krožcev privezane morajo kol ali steber z verigami ali vrvmi okoli in okoli oviti ter morajo verige ali vrvi, ki jih uporabljajo za privezovanje, ustrezati krajevnim razmerom in ukazilom pristanskega urada.

Kadar hoče druga ladja mimo iti, mora se vselej vprek pripeta vrv odvezati.

Ako katera ladja nima dovoljnih vezil, ne odkaže se ji nobeno stojišče v pristanu.

Ladje imajo, kadar pristanski urad zaukaže, umakniti va-se srednji čelesnik (kliver), rajne podolgoma obrniti ali nategniti in sploh podobna ukazila izpolnjevati.

§. 11.

Paziti je prav na znamenja (signale), ki so postavljena v pristanišči ter kažejo, kod držé podmorske telegrafske vrvi (kablji), plinovodne in vodovodne cevi it., se posebno ní dovoljeno, vrvi privezovati na mestih, katera niso v to določena.

§. 12.

Ní dopuščeno, občilnih prog z verigami (lanci) ali vrvmi zapirati ali sploh kakor si koli drugače bodi občenje ovirati.

§. 13.

Kadar se katera ladja spušča z ladjarničnega odra (kantirja) v vodo ali pa poteguje na-nj, morajo se, ako je potreba, ostale bližnje ladje za nekaj časa umakniti sè svojih mest.

§. 14.

Les ali drugi predmeti, ki bi utegnili ladjam kvarljivi ali nevarni biti, ne smejo po vodi plavati niti se smejo z njimi bregovi pristanišča zalagati.

Ladjice ladji pripadajoče smejo se samo tedaj imeti v vodi, kadar niso drugim ladjam ali prometu (občenju) sploh na poti. Za ladjice vsake vrste mora sploh vsegdar skrbeti dotični lastnik, kateri je odgovoren za vsako škodo, ki bi nastala odtod, da so bile napačno privezane.

§. 15.

Prepovedano je kakorsikoli bodi poškodovati nabrežno zidovje, zabijati va-nje železo, bruna ali kole, niti se sme jemati kamenje iz nabrežnih zidov.

§. 16.

Prepovedano je brez dovolbe pristanskega urada drugo ladjo odvezati ali tuje vrvje poškodovati.

§. 17.

Voditelj ladje, ki se znotraj pristanišča kamer bodi premikuje, naj, kolikor koli mu je kot veščaku mogoče, na to pazi, da pristanskim stavbinam ali drugim ladjam nobene škode ne naredí.

§. 18.

Prepovedano je katero koli plovstveno znamenje ali katero privezovalno pripravo pokvariti, prenarediti ali odstraniti, brez razločka, naj bode v vodi ali na suhem.

§. 19.

Na vsaki izmed ladij, ki so prevezane v pristanišči, morata praviloma biti pričujoči dve tretjini od moštva in en ladje oficir, vendar sme pristanski urad, z ozirom na stalež moštva ali na ležišča ladij tudi manje število dopustiti.

Na razpremljenih ladjah, katere so v pristanišči z vrvjo pritrjene, mora biti straža, ki ji število oseb pristanski urad po razmerih določa.

Po noči mora na vsaki ladji v pristanišči, brez razločka, po en mož na krovu (palubi) stražiti.

§. 20.

Prepovedano je, imeti neprivezanih psov na krovu takih ladij, katere redoma druga za drugo stojé ali so k bregu pritrjene.

§. 21.

Na ladjah, katere redoma v pristanskih zanožinah ali kanalih stojé, prepovedano je imeti gole luči.

Da se sme v notranjem prostoru ali podlubji zanetiti ogenj zaradi kajenja, potrebno je dovoljenje pristanskega urada, kateri pri tem potrebna naročila daje.

Dokler se kaj gledé ognja nevarnih stvari naklada na ladjo ali odklada, prepovedano je najostreje piti (pušiti) tabak kjer si koli bodi na ladji in v njej in tako tudi na bregu v neposrednji bližini teh stvari.

§. 22.

V slučajih požara na ladji, ali kake druge nesreče na katerem koli mestu pristanišča, naj bodo ladje vsaka sè svojim moštvom pripravljene iti pomagat, ako bi jih pristanski urad pozval. Pristanskemu uradu je izročena vodba del potrebnih pri pomaganji.

Kadar se na kateri ladji vname požar, ali pripeti kaka druga nesreča, ki javni varnosti pretí, ima ladje voditelj, odnosno straža te ladje, ako bi ta ne storiła, straža sosedne ladje dolžnost, z zvoncem, ki ga ima ladja, na pomagaje zvoniti in tudi pristanskemu uradu ta prigodek vzglasiti.

§. 23.

Kadar sploh kaka nevarnost preti pristanišču in ladjam, ki bivajo v njem, ima ladje voditelj dolžnost, tudi če mu pristanski urad ne zaukaže, okolnostim primerno vladati se takó, da se nesreča odvrne ali umanjša.

§. 24.

Kadar se smodnik, vojno strelivo (municija) in raznesilne tvarine, kameno olje in druge v oziru na ogenj nevarne stvari nakladajo ali razkladajo, treba je postopati po dotičnih propisih.

§. 25.

Kar ima za svojo rabo določene zaloge smodnika in svetilnih ognjarskih tvarin na sebi, naj ladja odloži na mestu, ki je namenjeno v hranišče tem stvarém, še predno zavzame svoje stojišče znotraj pristanišča. Takisto je treba tudi ognjestrelno orožje naboja (basila) izprazniti predno se ladja na svojem stojišči ustavi.

Gori omenjene stvari sme ladja stoprv na se vzeti, kadar je spremna na odhod ter je uže zapustila obale ali pristansko vodovje.

§. 26.

V dosežaji pristanišča je — brez posebne dovolbe pristanskega urada — prepovedano s topi in puškami streljati, ali pa ognjarske tvarine zažigati.

Kar se tiče nošenja orožja na suhem, dolžan je ladje voditelj primorati moštvo, da izpolnjuje ona določila, ki mu jih pristanski urad v oziru na propise v dotičnem kraji o tem veljajoče naznani.

§. 27.

Vse stvari, katere so se s katere ladje odložile, ali ki jih je treba na-njo naložiti, naj se čim hitreje z brega odpravijo ali na ladjo denejo ter ne smejo po noči na bregu ostajati.

Ako bi se ne delalo po tem propisu, odpravijo pristanski organi take stvari na nevarnost in o trošku mudljivca ter mu se nazaj dadó stoprv po poplačilu dotičnih stroškov in po odšteti globe v tem pravilniku postavljene.

V slučajih izkazane neizogibne potrebe sme pristanski urad, — vendar držéč se colnih o tem danih propisov, — dovoliti, da kaj tacega po noči na bregu ostane. Ako bi bilo vmes kaj stvari, ki so zastran ognja nevarne, mora jih pristanski urad tudi pod stražo imeti in to ob lastnikovem trošku.

§. 28.

Brez dovolbe pristanskega urada ne sme se nikakoršno pritežje (balast) nakladati, odkladati ali s ladje na ladjo prenašati.

Takšna dela smejo se opravljati samo po dnevi in samo z uporabo jadra ali posmoljenke (persenning), da ne pada pritežje v vodo.

Pritežje se mora na takih mestih, ki so nalašč v to odkazana, jemati ali tje kaj spravljati.

Tudi kadar se nakladajo ali odkladajo tvarine, ki se rade razsipljejo, rabiti je jadra ali posmoljenke.

§. 29.

Prepovedano je, metati v vodo pepel, drobiž od kamenega ogljija (prenoga) ali kakeršne koli druge stvari večje množine. Take reči je treba spravljati na mesto, katero pristanski urad ali pristojna krajna oblastva določijo.

§. 30.

Ladje na bok obračati zarad poprave dna in pa zasmaljati (konopačiti) od zunaj dopuščeno je samo s posebnim dovoljenjem in pod nadzorom pristanskega urada na mestih v to določenih.

Tudi za zasmaljanje od znotraj in za vsa taka dela, s katerimi je združeno kuhanje smole, degta ali katrana it., treba je dobiti zaukazila pristanskega urada.

Med temi deli treba se je poprijemati vse one opreznosti in paznosti, katera je po njihovem svojstvu potrebna.

§. 31.

Ní dovoljeno, da bi v vodi ostajale ladje, katere niso več za rabo, ter ne morejo plavati.

Voditelj ladje, katera je kje v dosežaji pristanišča obsedela (naletela) ali potopila se, dolžan je vzdigniti jo, da zopet plava, vendar potopivšo se ladjo samo tedaj, kadar bi se našlo, da občenje (vožnjo) ovira.

Ako bi ladje voditelj ali lastnik v roku, ki mu ga pristanski urad postavi, ne storil, kar je po zgornjih določenih dolžan, napravi pristanski urad sam, da se na nevarnost in o trošku ladje in naklada ladja odstrani ali spravi.

§. 32.

Razstavljeni ladjo zunaj ladjarnice je praviloma prepovedano. Vendar sme pristanski urad v slučajih posebnega ozira vrednih, v porazumu s colnim oblastvom tedaj dovoliti, da se ladja razdene na kakem drugem mestu, kadar se s tem občenje ne moti ali sicer ne ovira. Znotraj pristanišča ne sme se ladja nikakor dalje razstavljeni nego do visine enega mesta nad vodo, ostali del trupa mora se na kaki ladjarnici ali na drugem mestu, katero pristanski urad določi, na razno djati.

§. 33.

Prepovedano je brez posebnega pismenega dovoljenja pristanskega urada ladje po noči zasmaljati, popravljati in razstavljeni.

§. 34.

Ako bi katera ladja v vodovji pristanskega področja izgubila kako stvar od svojega naklada ali od svoje opreme (oprave) ter bi je ladje voditelj ne mogel mahoma spraviti iz vode ali najti, naj to pristanskemu uradu naznani za tega delj, da dobode dovoljenje pozneje oteti jo, ali pa za to, da jo pristanski urad sam dá poiskati o trošku ladje ali lastnika, komur se iz vode spravljene reči vrnejo, če poplača troške, kar jih je bilo, in pa najdščino, ako bi komu šla.

Kdor je take stvari v morji ali iz morja na breg vržene našel ter vzel, mora to pristanskemu uradu naznani, da le ta napravi, česar je dalje treba, a najdene stvari brez odloga izročiti colnemu oblastvu, da jih vzprejme v uradno hrambo.

§. 35.

Poedincem izmed moštva je brez izrečne dovolbe voditelja ali lastnika ladji ali tovoru prepovedano kakeršno koli pritiklino ladje ali kaj od naloženega blaga z ladje v stran spravljati.

§. 36.

Vsak ladje voditelj ima dolžnost, pristanskemu uradu brez odloga naznaniti, kadar koli zapazi kako poškodbo kolovja, privezovalnih priprav, znamenj in nabrežnega zidovja, kadar se kaka ladjica (čoln) in ladja potopi ali če kje obsedi, naposled vsako oviro plovstvu, bodi si kakeršna koli.

§. 37.

Voditelj je odgovoren za povračilo škode, katero bi njegova ladja, njeni čolni ali nje ljudje naredili na pristanskih napravah, imenovanih v §. 36. Izimljejo se pri tem slučajji kake premoči.

§. 38.

Ladje voditelj naj, dokler biva v dosežaji pristanišča, pazi na to, kako mu se moštvo vlada, ter mora opominjati ga, da se, če kdo stopi na suho, ne zakrivi z nikako nerednostjo ali opačino.

Tudi v dosežaji pristanišča pristoji disciplinarna (strahovalna) pravica na ladji njenemu voditelju.

§. 39.

Ako bi voditelj želel na svoji ladji vzpostaviti red, kateri je v ozbiljni nevarnosti, ter bi menil, da mu to brez podpore javne oblasti ni mogoče, naj od pristanskega urada zahteva potrebne pomoči.

Ako je ladja tuja (inozemka), naj voditelj za to po konzulskem zastopniku svojega naroda poprosi. Ako bi pa v dotičnem pristanišči ne bilo nobenega takega konzulskega zastopnika, ali če bi bila nevarnost v odlogu, sme voditelj sè svojo prošnjo obrniti se na ravnost na pristanski urad.

Na tujih ladjah sme pristanski urad brez posredovanja dotičnega konzulskega zastopnika kako uradno delo samo tedaj zvršiti, kadar takšno posredovanje v odnosnih pogodbah nima podstave.

§. 40.

Prepovedano je, motiti pristanske organe, vršče svoje dolžnosti, ali vtikovati se v njihove uradne poslove ter vesti se do njih takó, da bi bilo razžalivo ali bi jim ugled krhalo.

§. 41.

V dosežaji pristanišča je prepovedano kopati se v morji na takih mestih, ki jih pristojno oblastvo ni določilo za javna kopališča.

§. 42.

Brez dovolbe pristanskega urada je prepovedano, tuje ljudi na ladjah pod streho jemati.

§. 43.

Ladje voditelj, brez razločka zastave, ima dolžnost, — nezavisno od propisov veljajočih o izstopu pomornikov iz ladje, — pristanskemu uradu v 24 urah, odnosno, ako bi ladja imela prej odriniti, še pred nje odhodom naznaniti, kadar je bil kdo izmed njenega moštva odpuščen ali če se je potajno z ladje udalil.

§. 44.

Voditelj ladje s tujo zastavo je dolžan, predno ladja dobode odpravo (očistilo), pristanskemu uradu oddati en prepis svoje osobnice.

§. 45.

Ladje voditelj ne prejme odprave in dovoljenja iz pristanišča odriniti, dokler ni ustregel propisom veljavnim o razkaznicah (manifestih) blaga ter ni kakor je v redu izkazal, da je opravil plovstvene in colne pristojbine in druge davščine od ladje ali blaga, ako bi katere bile.

Isto velja tudi, dokler niso poplačane globe (kazenski novci) voditelju prisojene, s troški kazenskega postopka vred, in dokler ni povrnena škoda, ki bi se bila pristanišču in napravam istega storila, ali ni vsaj dano primerno poroštvo za poznejše plačilo v onem roku, katerega je določil pristanski urad ali po okolnostih določilo sodno oblastvo.

§. 46.

Ako v to zvano oblastvo s katerega koli vzroka kako ladjo sekvestraciji podvrže, tedaj ima pristanski urad oblast, poprijeti se onih mer (naredeb), s katerimi se ladji odhod ubrani.

§. 47.

Prestopki zgornjih določil kaznijo se po ministerskem ukazu od 30. septembra 1857 (Drž. zak. št. 198) v novcih do gld. 100 ali z zaporom od 6 ur do 14 dni.

§. 48.

Ako iz takih prestopkov izvira dolžnost, povrniti škodo na državni ali zasebni (privatni) lastnini storjeno, to naj pristanski urad poizvé nastavšo škodo in če ni moči doseči med strankami pogodbe, začasno razloko ukrene o dolžnosti, povrniti jo. Ako ena stranka meni, da se ji s to začasno razloko dela krivica, na voljo ji je, pomoči zoper drugo stranko z redno pravdo iskati.

§. 49.

O kazenskem postopku veljajo v obče ona določila, katera so dana v oziru na kaznovanje pomorsko-polijskih prestopkov.

Pristansko oblastvo, katero je pristojno po propisih o kaznovanju pomorsko-polijskih prestopkov, velja za prvo, pomorsko oblastvo za drugo in trgovinsko ministerstvo za tretjo stopinjo.

Vzklic (poziv) zoper kako razsodilo treba je v 15 dnevih vzglasiti.

Kadar druga stopinja razsodilo prvostopinjsko potrdi, če tudi odmero kazni ublaži (zniža), nadaljnji vzklic več nima mesta.

Izterjevane globe (kazenski novci) tekó v pomorstveno-podporni zalog.

§. 50.

Djanja v pričujočem ukazu omenjena zastarevajo po 3 mesecih.

Ta rok se pretrguje s tem, če se kazenski postopek napoti.

§. 51.

Vsak ladje voditelj, brez razločka zastave, imej po en primerek tega pristansko-policijskega reda.

Izročuje se mu ta primerek za plačilo določene cene, kadar pristanski urad stanovilo (konstitut) o prihodu vzprijemlje.

§. 52.

Določila §§^{ov} 2, 5, 9 prvi odstavek, 11, 12, 14 prvi odstavek, 15, 16, 18, 24, 29, 34, 36, 37, 40, 48 in 50 tega ukaza uporabljajo se tudi na vojne ladje.

Vojne ladje, ki bodo — kakor je videti — dalj časa na bregu stale, podvržene so praviloma določbam §^a 25.

§. 53.

Ta ukaz stopi v moč 1. dne aprila 1884.

Z dnem, ko pride v moč ta ukaz, izgubé svojo veljavo vsi zdaj obstoječi propisi, kolikor se odnašajo na predmete, s tem ukazom uravnovane.

Pino s. r.

34.

Ukaz ministerstva notranjih reči od 14. marcija 1884,

s katerim se prodajanje na golo roko v javnih lekarnah uravnjuje.

Z odnosom na določila §§^{ov} 16 in 17 dvorno-kancelijskega dekreta od 3. novembra 1808, št. 16135, ki so vzprijeta tudi v popregledana navodila lekar-
nikom, izdana od deželnih oblastev, in z namenom, tanje določiti tista zdravila, katerih prodaja na golo t. j. brez zdravniškega zapisa v lekarnah (apotekah) ni dopuščena, ukazuje se takó le:

1. V naslednjem imenovane zdravilne tvarine in preparati iz njih namreč:

Aloë, Amylum nitrosum, Chloroformium, Euphorbium, Elaterium, Gutti, Ipecacuanha, Jalapa, Sabina, Scammonium, Syrupus Diacodii;

2. vsa zdravila, katera Pharmacopoea austriaca, Editio sexta in zdravilska taksa ima s † oznamenjena;

3. vsa zdravila, ki jih sicer Pharmacopoea in zdravilska taksa nima oznamenjenih s križcem, a katera so po imenu navedena v razkaznici maksimalnih doz, pridodani k zdravilski taksi za leto 1884, smejo se v lekarnah oddajati samo na zapis kakega zdravnika in ranocelnika, kateri ima pravico do zdravniške prakse.

Takisto je tudi za vse zdravilske pripravke ali izdelke, katere na prodaj imeti in prodajati je po ukazu od 17. septembra 1883 (Drž. zak. št. 152) samo lekar-
nam dopuščeno, ako se v njih kot sestavina nahaja katero v prej navedenih točkah imenovano zdravilo, potreba zdravniškega zapisa ter se brez takega ne smejo nikomur dajati.

Ta ukaz pride v moč tist dan, katerega bode razglašen.

Taaffe s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane

bode v zalogi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaji, I. okr., Singerstrasse št. 26, tudi leta 1884 izhajal v nemškem, laškem, češkem, poljskem, rusinskem, slovenskem, ilirsko-hrvatskem in romanskem jeziku.

Naročnina za cel letnik 1884 Državnega zakonika v vsaki teh osem izdatab iznaša za en eksemplar **2 gld. 50 kr.** — bodi da se hodi po-nj ali da se poštnine prosto pošilja.

Letniki 1864 do všttevno 1883 veljajo 40 gld., — vendar samo tedaj, kadar se vsi skup vzamejo.

Posamezni letniki nemške izdatbe dobivajo se :

Letnik 1851 za 1 gld. 30 kr.	Letnik 1871 za 2 gld. — kr.
" 1856 " 2 " 45 "	" 1872 " 3 " 20 "
" 1857 " 2 " 85 "	" 1873 " 3 " 30 "
" 1861 " 1 " 50 "	" 1874 " 2 " 30 "
" 1862 " 1 " 40 "	" 1875 " 2 " — "
" 1863 " 1 " 40 "	" 1876 " 1 " 50 "
" 1864 " 1 " 40 "	" 1877 " 1 " — "
" 1865 " 2 " — "	" 1878 " 2 " 30 "
" 1866 " 2 " 20 "	" 1879 " 2 " 30 "
" 1867 " 2 " — "	" 1880 " 2 " 20 "
" 1868 " 2 " — "	" 1881 " 2 " 20 "
" 1869 " 3 " — "	" 1882 " 3 " — "
" 1870 " 1 " 40 "	" 1883 " 3 " — "

Letniki 1870 do všttevno 1883 ostalih 7 jezikov so na prodaj po tisti ceni, kakor nemška izdatba.

NB. Za državnega zakonika liste, ki naročniku celo niso došli ali ki so mu nedostatno došli, treba se je zadnji čas v štirih tednih pooglašati.

Kadar poteče ta rok, bodo se državnega zakonika listi izročevali samo za plačilo prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole po 1 kr.).

Po tej ceni ($\frac{1}{4}$ pole po 1 kr.) lahko se posamezni kosi Državnega zakonika dobodo v založništvu c. kr. dvorne in državne tiskarnice.